

เทศนาอรรถาธิบาย

พระธรรม อพยพ

เรื่อง

“ การอยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้า ”

อพยพ 12:21-51

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

โครงสร้างคำเทศนาพระธรรมอพยพ 12:21-51

เรื่อง “การอยู่ “ใน” ความโปรดปรานของพระเจ้า”

In our God's favour

1. อยู่ “ใน” พระคริสต์ (21-30)

Be “in” Christ

2. สำนึกในพระคุณ (31-42)

Realize His Grace

3. รักษาใจเชื่อฟัง (43-51)

Maintain our obedience

อพยพ 12:21-30

ข้อ 21-23 21 แล้วโมเสสเรียกพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกันสั่งว่า “ท่านทั้งหลายจงไปเอาลูกแกะตามครอบครัวของท่านมาฆ่าเป็นลูกแกะปีสกา **22** เอาต้นหุสบ³ กำหนึ่งจุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือดนั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วางกบประตู่ทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ในอ่าง อย่าให้ผู้ใดออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า **23** เพราะพระเจ้าจะเสด็จผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือดที่ไม่ประตู่ข้างบน และที่ไม้วางกบประตู่ทั้งสองข้าง พระเจ้าจะทรงผ่านเว้นประตูนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน

ข้อ 29-32 29 ในเวลาเที่ยงคืน พระเจ้าทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของเชลยที่อยู่ในคุกมิด ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว **30** ฟาโรห์กับข้าราชการ และชาวอียิปต์ทั้งปวงตื่นขึ้นในตอนกลางคืน มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญดังทั่วทั้งอียิปต์ เนื่องด้วยไม่มีบ้านใดเลยที่ไม่มีคนตาย ³¹ ฟาโรห์

จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนให้มาเฝ้าในคืนวันนั้น ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองกับทั้งชนชาติอิสราเอลจงยกออกไปจากประชากรของเราเถิด ไปนมัสการพระเจ้าตามที่ได้พูดไว้วันนั้น **32** เอาฝูงแพะแกะและฝูงโคของเจ้าไปด้วย ตามที่เจ้าได้พูดไว้แล้ว ไป และอวยพรให้เราด้วย”

ข้อที่ 40-42 40 ชนชาติอิสราเอลอยู่ในอียิปต์เป็นเวลาสี่ร้อยสามสิบปี **41** ครั้นสิ้นสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว ในวันนั้นเองพลโยธาของพระเจ้ายกออกจากประเทศอียิปต์ **42** คืนวันนั้นเป็นคืนที่พระเจ้าทรงเฝ้าดู เพื่อทรงนำเขาออกจากประเทศอียิปต์ คืนวันนั้นจึงเป็นคืนของพระเจ้าที่ชนชาติอิสราเอลทั้งปวงถือเป็นที่ระลึกตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเขา

ข้อ 50-51 คนอิสราเอลทั้งปวงก็ปฏิบัติตามทุกประการ พระเจ้ารับสั่งแก่โมเสสและอาโรนอย่างไร พวกเขา ก็กระทำอย่างนั้น **51** วันนั้นแหละพระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ แยกเป็นกระบวนพลโยธา

คำนำ

- พี่น้องเคยมีประสบการณ์ แบบนี้ไหมคะ เคยเป็นที่รัก แล้ว จู่ๆ ก็หลุดออกจากความโปรดปรานของคนๆ นั้น เพราะเราทำอะไร หรือไม่ทำอะไรให้เขาถูกใจบางอย่าง
- เมื่อคุณแม่แก้ไขชีวิตลูกบางด้าน หลายครั้งที่เราพบว่า ลูกแสดงความไม่พอใจ และทำเป็นไม่มองหน้าแม่ เรียกก็ไม่ตอบแล้ว ปากล่างก็ยื่นออกมาเกินปกติ (อาการงอน) ทำให้เรารู้ว่า แม่ไม่ได้เป็นที่โปรดปรานของลูกอีกต่อไป
- แต่มีบุคคลผู้หนึ่ง ที่เราทุกคน ไม่ต้องการที่จะออกจากความโปรดปรานเลยแม้แต่วินาทีเดียว ผู้นั้นคือ พระเจ้าของเรา นั่นเอง ไม่มีใคร อยากออกจากความโปรดปรานของพระเจ้า พี่น้องเห็นด้วยไหมครับ
- เราเดินทางมาพร้อมๆ กับโมเสส เราเห็นฟาโรห์ผิดคำพูดใจแข็ง ต่อสู้กับพระเจ้า จนต้องถึงเวลาที่จะหยุดฟาโรห์และชาวอียิปต์ เพื่อที่จะปลดปล่อยอิสราเอลจากการเป็นทาส
- พระอาชญาของพระเจ้ามาถึงชาวอียิปต์ แต่พระเมตตาทำให้พระองค์เลือกที่จะทำลายเพียงบุตรหัวปีทั้งคนและสัตว์ เพื่อให้ฟาโรห์กลับใจใหม่ ในตอนนี้ อียิปต์ได้ออกจากความโปรดปรานของพระเจ้าไปเสียแล้ว

- ในเวลานั้น พระเจ้าได้ทรงประทานแกะปัสกาให้กับอิสราเอล เพื่อให้อิสราเอลได้รับความรอด จากพระอาชญาของพระเจ้า ดังที่เราได้เรียนกันไปในสองสัปดาห์ที่ผ่านมา แกะ..เลี้ยงถึงองค์พระเยซูคริสต์ที่ต้องสิ้นพระชนม์ที่กางเขนเพื่อประทานความรอดแก่ผู้ที่วางใจในพระนามของพระองค์
- ในช่วงเวลาแห่งการพิพากษา ที่จะมาถึงในวันสิ้นโลก ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า และความโปรดปรานของพระเจ้า เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความรอดของเราอย่างมาก ผมอยากให้หัวข้อคำเทศนาในวันนี้ว่า การอยู่ “ใน” ความโปรดปรานของพระเจ้า
- เพื่อจะช่วยให้เราได้เข้าใจถึงการดำเนินอยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้า และระมัดระวังที่จะไม่ออกนอกพระคุณของพระเจ้า เราจะมาดูด้วยกันในประการแรก...

1. การอยู่ “ใน”พระคริสต์ (21-30)

- ✚ (อ่านสรุปรูป21-30) ในตอนนี้ โมเสสได้เรียกพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลมา และสั่งให้พวกเขาไปเอาลูกแกะมา ฆ่าเป็น

แกะปัสกา แล้วเอาต้นหุสบ ป้ายเลือดแกะไปทาที่ไม่ข้างบน
และวงกบประตูบ้าน จากนั้นให้ทุกคนอยู่แต่ในบ้าน จนถึงรุ่ง
เช้า และย่ำให้อิสราเอลถือเป็นกฎเกณฑ์เพื่อระลึกถึง
เหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงประหารคนอียิปต์ แต่ไว้ชีวิต
อิสราเอล แล้วทุกคนก็ไปทำตามนั้นทุกประการ ในเวลาเที่ยง
คืนวันนั้นเอง พระเจ้าทรงประหารบุตรหัวปีทั้งคนและสัตว์
เสียงร้องให้ตั้งทั่วอียิปต์ในคืนนั้น

- พี่น้องที่รัก สัญลักษณ์ที่ทำให้เกิดการข้ามผ่าน คือเลือดแกะ
บริสุทธิ์ที่อยู่ตรงวงกบประตูบ้าน คำเตือนคือ ให้ทุกคนอยู่ใน
บ้าน ที่ทำสัญลักษณ์นี้ เพื่อพระอาชญาของพระเจ้า จะข้าม
ไป
- ใครก็ตามที่อยู่ “ใน” พระคริสต์ ก็จะได้รับการปกป้องไว้จาก
การพิพากษา
- แต่ใครก็ตามที่อยู่นอกเหนือเขตแดนนี้ ก็อยู่นอกเหนือการ
ปกป้องของพระเจ้า อยู่นอกเหนือการปกคลุมโดยพระเมตตา
ของพระเจ้า
- การอยู่ “ใน” พระคริสต์ เป็นการยอมรับว่าพระโลหิตพระ
 คริสต์ จ่ายราคาแทนความผิดบาปของตน จึงยอมเข้ามาสู่
 การเชื่อฟัง และไว้วางใจในพระองค์อย่างสมบูรณ์

รม. 10:10 ด้วยว่าการเชื่อด้วยใจ ก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสัจจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด

- การอยู่ในพระคริสตนั้น สำคัญไฉน?

รม. 6:23 เพราะว่าค่าจ้างของความบาป คือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือ ชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

- การอยู่ในพระคริสต์ ทำให้เราได้รับการอภัย จากความผิด โดยพระคุณของพระเจ้า ไม่ใช่โดยคุณความดีของเราเอง
- การอยู่ในพระคริสต์ ทำให้เราได้รับ พระพรในชีวิต ได้รับการปกป้องไว้ และได้รับการสร้างชีวิตภายใน ให้จำเริญขึ้น เพื่อเข้าใจถึงพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าที่สร้างเรามา...
- สิ่งเหล่านี้จะคงอยู่ ตราบเท่าที่เรา อยู่ “ใน” พระองค์เท่านั้น..
- หากเราปราศจากความเข้าใจ หรือไม่ได้ระมัดระวังมากพอ เราอาจคิดว่า เราได้รับการอภัยเรียบร้อยแล้ว เรารับพระโลหิตแล้ว เหมือนเราได้ทำเลือดไว้ที่ประตูแล้ว สบายแล้ว แต่เราหลงลืม พลังเปลว จนเดินออกมาจากวงกบประตูที่ทำเลือดแกะไว้...

- หากเราเดินออกนอกพระคริสต์ ทุกสิ่งอย่างบรรดาพระสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับท่าน ก็จะสิ้นสุดลงทันที เช่นกัน
- การยอมรับพระโลหิต กับการยอมเชื่อฟังและไว้วางใจ เป็นสิ่งที่วัดไม่ได้ จับต้องไม่ได้ แล้วเราจะรู้ได้อย่างไร ว่า เรากำลังอยู่ “ใน” พระคริสต์
- มีพระธรรมตอนหนึ่งกล่าวถึงเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจน....
- คส. 2:6-7 เหตุฉะนั้น เมื่อท่านรับพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วฉันใด จงปฏิบัติพระองค์ด้วยฉันนั้น จงหยั่งราก และก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่านได้รับคำสั่งสอนมาแล้วนั้น และจงบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ
- เราจะเห็นพระวจนะในพระธรรมโคโลสี ให้หลักการเดียวกับพระธรรมตอนนี้ โคโลสี 2 ข้อคือบทสรุปของ อพย. 12:21-51...
- การอยู่ในพระคริสต์ คือ การดำเนินชีวิตในพระองค์ ด้วยการหยั่งรากและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์นั่นเอง
- ผมได้ยินบ่อยๆ ว่า เรารักพระเจ้า และพระเจ้ารักเรา ก็พอแล้ว คำกล่าวในลักษณะนี้ อาจช่วยให้เรารู้สึกดีขึ้น แต่ไม่ได้การันตีว่า เรายังอยู่ในบ้าน อยู่ในพระคริสต์ จุดยืนยั้งที่

เรายังอยู่ในพระคริสต์ คือ การมีพระคริสต์น้อยๆ ที่กำลังเติบโตขึ้นในชีวิตของเราได้ต่างหากครับ

- คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล เป็นคำกล่าวที่สะท้อนหลักการของการส่งอิทธิพลในความสัมพันธ์ อย่างเป็นรูปธรรม ถ้าหากเราเชื่อและยอมรับพระคริสต์เข้ามาในหัวใจของเรา อิทธิพลชีวิตของพระคริสต์ ย่อมต้องส่งผลต่อชีวิตของเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และนี่คือรูปธรรมที่จับต้องได้ ของการอยู่ “ใน” พระคริสต์
- หากเราคบหากับพระองค์ เราจะไม่ยากทำบาป หากเราเรียกพระองค์ว่าเป็น “เพื่อน” เราก็จะแค้นพระองค์มาก และไม่ยากทำให้พระองค์เสียพระทัย หากวันนี้ ท่านไม่ได้ยอมรับมิตรภาพเช่นนี้ ก็ต้องหันกลับมาใคร่ครวญว่า เรา กำลังคิดว่าพระองค์เป็นอะไรกับเรา สรุปแล้ว มีความเกี่ยวพันกันหรือไม่ อย่างไร...
- เรามีเพื่อนที่ถ่อมใจมาก เรามีเพื่อนที่รักเรามาก ยอมตายแทนเรา เรามีเพื่อนที่อยู่กับเราเสมอและช่วยเหลือเราอย่าง ไม่เกรงกลัวสิ่งใด ไม่ชอบเวลาเราทำผิด สอนให้เราเห็นแก่ภาพรวมมากกว่าการเห็นแก่ตัว...แล้วเราจะทอดทิ้งเพื่อนที่ดี

ที่สุดได้อย่างไร แล้วเราจะไม่เปลี่ยนไปเป็นเหมือนเพื่อนคนนี้
ได้อย่างไร

- พี่น้องครับ หยั่งรากและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ เป็นสิ่งที่สะท้อนว่า ท่านยอมรับพระเยซูในฐานะเพื่อนที่ตายแทนได้.. เมื่อเราเป็นเพื่อนกับพระเยซู เราก็ได้รับความโปรดปรานของพระเจ้าเท่ากับที่พระองค์ทรงโปรดปรานพระบุตรเหมือนเราเอ็นดู เพื่อนของลูก เสมือนลูกของเรา นั่นเอง...
- การอยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้าประการแรก คือ อยู่ “ใน” พระคริสต์ ประการที่ 2 คือ...

2. สำนึกในพระคุณ (31-42)

✚ ในที่สุดฟาโรห์ก็ปล่อยชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ ชาวอียิปต์ชอบอกชอบใจ ให้เครื่องเงิน เครื่องทอง และเครื่องนุ่งห่ม แก่อิสราเอล ตอนที่อิสราเอลออกมา นับชายได้ ประมาณ 6 แสนคน ไม่รวมผู้หญิงและเด็ก มีชนชาติอื่นตามมาด้วย มีฝูงแพะแกะ โคมากมาย...อิสราเอลอยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้น 430 ปี เขาก็ออกมาจากอียิปต์ คือนั้น จึงเป็นคืนของพระเจ้า ที่ชนชาติอิสราเอลทั้งปวงถือเป็นทีระลึกตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเขา

- คีนนั้น เป็นคีนที่อิสราเอลจดจำพระคุณของพระเจ้า เป็นคีนที่ เขาได้ตระหนักถึงการช่วยกู้ และพระคุณที่คนเป็นทาสเยี่ยง เขา ไม่สมควรได้รับ
- **ภาพคู่ขนาน**
 - ✓ จากทาส...มนุษย์ที่ถูกมนุษย์ด้วยกันเอง ปรับสิทธิให้ กลายเป็นเสมือนสิ่งของ พระเจ้าทรงช่วยกู้อิสราเอลออก จากการเป็นทาสที่เป็นเสมือนสิ่งของไร้สิทธิในอียิปต์
 - ✓ จากทาสของความบาป ที่เราต้องจ่ายราคาด้วยชีวิตของเราเอง พระเจ้าทรงจ่ายราคาซื้อเราคืนเพื่อปลดปล่อยเรา เป็นไท
 - ✓ อิสราเอลเป็นทาสอยู่นานมาก เขาไม่เคยได้เรียนรู้ วิทยาการ ใช้แต่แรงงานเพียงอย่างเดียว พระเจ้าทรงเป็น ร่มฤทธิ์แก่เขา ด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า เขาออกจาก อียิปต์ที่เป็นประเทศมหาอำนาจ ได้อย่างปลอดภัย
 - ✓ เราเคยเป็นทาสของความบาป เราไม่เคยรู้เลยว่า มีหนทางช่วย เราได้ เราพยายามต่อสู้ด้วยตัวของเราเอง แต่ก็ล้มเหลวจน ต้องหลบซ่อนมัน แต่ด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า เรา

ความจริง และด้วยฤทธิ์เดชทำให้ชีวิตของเราพ้นจากการ
ครอบงำด้วยความบาป

- ✓ อิสราเอลไม่มีอะไรติดตัว เขาเป็นทาส ไม่ได้มีเงินเดือน
ไม่สามารถไปตั้งคานาอันได้ พระเจ้าก็ให้เขาเป็นที่ชอบใจ
จนชาวอียิปต์ให้ข้าวของเครื่องใช้ติดมือไป
- ✓ คุณความดีที่เราเคยคิดว่าเรามี เป็นเพียงผ้าขี้ริ้ว เราไม่มี
ทางเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ได้ แต่พระเจ้าทรงสวมความชอบ
ธรรมของพระองค์ไว้บนเรา เราจึงสามารถเดินทางเข้าสู่
แผ่นดินสวรรค์ได้...
- เราจึงไม่ควรลืมพระคุณของพระเจ้า
- ในแต่ละวันที่เราลืมตาขึ้นมา เรามีชีวิตแห่งเสรีภาพ ทั้งที่แต่
เดิม เราถูกกำหนดด้วยความเชื่อที่ว่า ทุกสิ่งเป็นไปตาม
กรรมในอดีตชาติ มันเปลี่ยนแปลงไม่ได้ บัดนี้เรารู้ความจริง
แล้วว่า เรามีเสรีภาพ และอยู่นอกเหนือกฎแห่งกรรมแล้ว
ยิ่งกว่านั้น พระวิญญูณฯ ทรงช่วยเราในการดำเนินชีวิตอย่าง
มีชัยชนะ อย่างมีปัญญาได้
- พระคุณ ไม่ใช่การที่เราอธิษฐานจึงมารับประทานอาหาร
แต่พระคุณ เป็นเส้นทางที่เราใช้ในการดำเนินชีวิตของเรา

- ทุกนาที่ที่เราเดินไป เราระลึกถึงพระเยซู..ระลึกถึงพระคุณระลึกถึงคำสอนและแนวทางการปฏิบัติ และไม่ยากทำให้พระองค์เสียพระทัย
- การสำนึกถึงพระคุณ ทำให้เราดำเนินชีวิตด้วยใจขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ (คส. 2:7)
- (ศบ. เป็นพยานถึงหัวใจที่สำนึกถึงพระคุณของพระเจ้า)
- ในข้อที่ 31 ฟาโรห์ขอร้องให้อิสราเอล อวยพระพรแก่เขาด้วยในอดีต เราเป็นใครไม่รู้ จะไปอวยพรคนอื่นได้อย่างไร แต่วันนี้ เราอยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้าแล้ว เราแบ่งปันพร เราอวยพรคนอื่นได้
- เราจะอยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้าได้ ก็ต่อเมื่อประการแรก เราได้อยู่ “ใน” พระคริสต์ ประการที่สอง เราสำนึกในพระคุณ และประการสุดท้าย

3. รักษาใจเชื่อฟัง (43-51)

- ✚ พระเจ้าทรงเพิ่มเติมพิธีปล้ำกว่า แกะปล้ำกามีไว้เพื่อชนชาติอิสราเอลเท่านั้น สำหรับทาสที่นายเอาเงินซื้อมาแล้ว ต้องให้เขาเข้าสู่หนังก่อนจึงรับประทานแกะปล้ำได้ คนนอกทาน

ไม่ได้ ทานนอกบ้านก็ไม่ได้ หักกระดูกแกะบัสกาไม่ได้ หากคนต่างด้าวอยากเข้าร่วมบัสกาเพื่อพระเจ้า เขาต้องเข้าสู่หนัตก่อนเท่านั้น ถึงจะร่วมได้ คนอิสราเอลทั้งปวงก็ทำตามคำสั่งของพระเจ้าทุกประการ

- เราเห็นถึงความพิเศษ ความเฉพะเจาะจง ที่พระเจ้ามีพระประสงค์ต่อชนชาติของพระเจ้า มีชนชาติมากมายเดินติดตามมา แต่มีเพียงชนชาติของพระองค์เท่านั้น ที่รับบัสกาได้ และถ้าเขาต้องการเข้าร่วมบัสกาเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า เขาจะต้องเข้าสู่หนัตก่อน ซึ่งนั่นหมายถึงเขาต้องประกาศตนเข้าเป็นประชากรของพระเจ้าก่อน
- สำหรับเราในยุคนี้ ผู้ที่จะได้รับการงดเว้นพระอาชญาในวันสุดท้ายได้ จำเป็นต้องประกาศตน เข้าร่วมในการเป็นชนชาติของพระเจ้าเสียก่อน มิใช่เป็นสัหนักทางกาย แต่เป็นการตัดสินใจ เข้าร่วมในการเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ เป็นชุมชนของพระเจ้า (คือการเข้าอยู่ “ใน” พระคริสต์)
- พี่น้องที่รัก พระเจ้าไม่ได้ตั้งเงื่อนไขบนสิ่งที่เราเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ การศึกษา เพศชายหญิง สิ่งที่อยู่ในใจของเราต่างหากที่สำคัญ เราเชื่อในพระเจ้าหรือไม่ เรารักษาความเชื่อของเราอยู่หรือไม่

- พระเจ้าทรงเลือกชนชาติของพระองค์ด้วยจิตใจสิ่งที่อยู่ในใจของเขา เขาเชื่อหรือไม่ว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขายอมรับว่าตนเป็นคนบาป และยอมรับการไถ่ด้วยพระโลหิตของพระคริสต์หรือเปล่า และที่สำคัญ เขาเชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสหรือเปล่า
- ในข้อที่ 50 ชนชาติของพระเจ้าทุกคน ก็ทำตามคำสั่งของพระเจ้าทุกประการ
- การรักษาใจที่เชื่อฟังพระเจ้า จึงเป็นส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้า เป็นส่วนที่ทำให้เราได้อยู่ในความโปรดปรานของพระเจ้า
- กษัตริย์ซาอูล พระเจ้าโปรดปรานเขา ตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์คนแรกของชนชาติของพระองค์ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ เขาวิตกกังวลว่าจะสูญเสียตำแหน่ง ยศศักดิ์ไป จนเลือกที่จะไม่ทำตามคำสั่งของพระเจ้า สุดท้าย เขาก็สูญเสียความโปรดปรานของพระเจ้าไป

 ชมอ. 15:22-23 และซามูเอลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชา มาก เท่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์หรือ ตูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็

ดีกว่าเครื่องสัตว์บูชา และซึ่งจะดับฟังก็ดีกว่าไขมันของ
บรรดาแกะผู้ **23** เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการ
ถือฤกษ์ถือยาม และความต้อตึงก็เป็นเหมือนบาปชั่วและการ
ไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเจ้า
พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์”

- **[บทสรุป]** เราทุกคนปรารถนาจะอยู่ในความโปรดปรานของ
คนรอบข้าง ยิ่งคนที่เราแค้น และคนที่มีอำนาจในการให้
ประโยชน์กับเราในทางใด ทางหนึ่ง เรายังต้องการที่จะได้รับ
ความโปรดปรานจากเขา และยอมทำทุกอย่าง เพื่อจะได้เป็น
คนที่อยู่ในสายตา..
- แต่หากเรารู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้าง ทรงฤทธานุภาพ
ทรงเมตตาและทรงยุติธรรม จะมีการพิพากษาเกิดขึ้นเป็นแน่
ผมเชื่อว่าผู้ที่รู้ความจริงเหล่านี้ ยิ่งต้องการความโปรดปราน
ที่มาจากพระเจ้าเป็นแน่
- และการที่เราจะได้เข้าไปในความโปรดปรานของพระเจ้าได้
นั้น เราต้องอยู่”ใน”พระคริสต์ สำนึกในพระคุณและรักษาใจ
แห่งการเชื่อฟัง

📖 คส. 2:6-7 **6** เหตุฉะนั้นเมื่อท่านได้รับพระเยซูคริสตเจ้าแล้ว
ฉันใด จงปฏิบัติพระองค์ด้วยฉันนั้น **7** จงยังรักและก่อร่าง
สร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่าน
ได้รับคำสั่งสอนมาแล้ว และจงบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ

- ให้เราร่วมมือกันอธิษฐาน
-